

FOR VICTORY
BUY
UNITED STATES
WAR
BONDS
AND
STAMPS

Italija vidi pred vrati brodogovje zaveznikov

ruski radijo zatrjuje, da je zasidranih pred Gibraltarjem 77 zavezniških bojnih ladij, ki so pripravljene za napad na Italijo. Nemci so odložili ofenzivo proti Rusiji.

TURČIJA JE BAJE PREKINILA ZVEZE S FRANCOSKO VLADO

London, 17. junija.—Pomanjkanje zračne sile je baje pri nemški vrhovni komando, da je preloži nameravano napad na ruski fronti. V istem času pa njena tovaršica, Italija, ki se zbira, kot trdi rimski radio, med Severno Afriko in okupiranim otokom Pantelleria.

NOVI GROBOVI

Lojze Rozman
Kom noči je nagloma prepoznani Lojze Rozman, nekdanji glas ter glavni odbor Slovenske dobrodelne zveze, ki je bil član društva Glas clevelandcev št. 9 SDZ. Njegova pogreba in drugo bomo jutri.

Sophie Kovacic
Ker je umrla je umrla v bolnišnici Sophie Kovacic, stara 51 let. Njena pokojna žena je bila iz Kočevja, kjer je prišla sem pred 35 leti. Njena pokojna žena je bila iz Kočevja, kjer je prišla sem pred 35 leti. Njena pokojna žena je bila iz Kočevja, kjer je prišla sem pred 35 leti.

Paul Heraković
Ker je umrla je umrla v bolnišnici Paul (Rock) Heraković, star 29 let. Oče mu je bil pred šestimi leti. Zastal je mater Elizabeto, sestro Mary Rock, ter brata Thomasa. Pogreb ima v Grdinov pogrebni začasni. Čas pogreba še ni določen.

Raznih naselbin

— Te dni je umrla v svojem domu v Union City, N. J., umrla Katarina Katarina, stara 50 let in rojena v Italiji na Gorenjskem. — Dne 6. t. m. umrla Mike Černe, star 76 let, ki je bil član iz Hrastnika na Spodnjem Stajerskem. V Ameriki je bil 10 let in tukaj zapuša ženo, dve hčere in tri hčere. Pet let je bil v vojski. Prvih deset let je bil v premogovnikih v Kanadi, zadnjih 23 let je pa far-

Moskva trdi, da Italijani odhajajo iz Sicilije

New York. — Tukaj so slišali radijsko poročilo iz Moskve, da je prišlo do spopadov med italijanskimi četami na Siciliji in Sardiniji. To je bil vzrok, da je začelo italijansko poveljstvo odvažati svoje preplašene čete s teh otokov.

Poročilo tudi zatrjuje, da je premestila Nemčija svojo letalsko silo iz Sicilije v Kalabrijo. Družine skoro vseh Mussolinijevih ožjih pristašev so bile baje poslani na Madžarsko, kjer jim je dala madžarska vlada na razpolago neko podeželsko letovišče.

Živilski administrator Davis pravi, da bomo dobili manj živil

New York. — Vladni živilski administrator Chester C. Davis je tukaj izjavil, da bo odslej dobilo ameriško civilno prebivalstvo sicer dovolj hrane za zdravje in moč, toda niti trohice odveč.

Ljudje si morajo urediti prehrano tako, da bodo znali porabiti vsako drobtinico, ker armada bo potrebovala vedno več živil in tudi za posojilni sklad jih bo treba več dati za zaveznike, sviri Davis.

Italijani so ustrelili vodjo Hrvatov

London. — Jugoslovanska vlada v pregnanstvu poroča, da so Italijani ustrelili Paško Katlerla, enega izmed voditeljev hrvaške seljaške stranke v Dalmaciji. Bil je kot talec pri Italijanih in ustreljen je bil radi uboja italijanskega prefekta Giovanni Savo zadnjega marca.

Žegnanje pri sv. Vidu

V nedeljo bo pri Svetovidski fari v Clevelandu žegnanje. Sicer bo vse kot druga leta, samo štrkljeb bo najbrže nekaj manj, ker primanjkuje "points." Peta maša bo ob 8:30.

Zadušnica

V ponedeljek ob sedmih bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnik Anthony Levstkom.

Naši vojaki

Danes odide v ameriško armado slovenski zobozdravnik dr. Anthony Garbas. To je prvi slovenski dentist, ki je bil poklican v armado. Odšel bo v Carlisle Barracks. Doma zapuša soprogo in dva otoka. Doktor je dobil takoj pri vstopu v armado čin prvega poročnika. Nad 11 let je imel svoj zobozdravniški urad v SND na St. Clair Ave. Želimo mu vso srečo.

Stanley Zupancič iz 6708 Bonna Ave. bo v dveh tednih nosil uniformo Strica Sama. Vso srečo, Stanko, in zdrav se vrni.

Mrs. Julia Struna iz 14719 Saranac Rd. je dobila od sina Wil-

Avto je še vedno več kot konj

Tisti, ki trlijo, da bo konj zopet prišel do veljave in da bo izpodril avto, naj vzamejo v poštev sledeč slučaj. Včeraj je ušel nekemu policistu v Clevelandu njegov lepi pram. Morda bi nafil še zdaj galopiral bogve kod da ni zadržel za splaseno mrho taksij, katerega je vozil Max Markowitz. Voznik je konja prestregel in vjel.

SANS se bo potegnil za slovenske ujetnike

Prošli teden smo v našem uredniškem članku sprožili misel, če bi se dalo na kak način pomagati vojnim ujetnikom, ki so slovenskega rodu pa so bili z italijanskimi vojniki pripeljani v Zed. države kot vojni ujetniki. Rekli smo, da bi morda Slovenski ameriški narodni svet kaj storil v tem oziru.

Odbor SANSa je imel zadnjo soboto sejo in Prosveta poroča sledeče:

"SANS je na svoji zadnji seji sklenil, da se obrne na pristojno mesto v Washingtonu s prošnjo, če je mogoče priti v stike s primorskimi Slovenci, ki se nahajajo med italijanskimi vojnimi ujetniki v Ameriki. Teh ujetnikov ki jih dovažajo iz Afrike, je že več tisoč po "kempah" v Indiani, Coloradi in drugod. Prišli so informacije, da je med temi ujetniki precej Slovencev."

Tretja obletnica

V soboto ob pol sedmih bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnik Antonom Sternad v spomin 3. obletnice njegove smrti.

Iz bolnišnice

Mrs. Agnes Pechauer, 6615 Bonna Ave. se je vrnila domov iz Cleveland Clinic bolnišnice. Prijateljice jo zdaj lahko obiščejo na domu.

Na oddih je prišla

Iz Milwaukee, Wis. je dospela na počitnice Mrs. Ana Markel. Ustavila se je pri svoji sestri Mrs. Mary Hočvar, 1020 E. 64. St.

Umrl za požodbami

Rev. Patrick Patton, ki je bil kaplan pri sv. Jožefu na St. Clair Ave. in Aspinwall, se je včeraj ponesrečil z avtom in je šest ur zatem umrl.

POROKE

V soboto ob desetih se bosta poročila v cerkvi sv. Vida Mary Ann Bandi in Pvt. John R. Daničić. Nevesta je hčerka poznane Lovrenc Bandijeve družine iz 1017 E. 72nd Place, ki je graduirala iz Notre Dame akademije ter St. John bolnišnice kot poklicna bolničarka. Sedaj je uslužbena kot bolničarka pri Osborne Mfg. Co. Ženin je pa sin Mr. in Mrs. John Daničić iz Warrensville Heights, O. ter točasno služi pri letalskem koru v Hobbs Field, New Mexico. Poročil ju bo nevestin brat, Rev. Bonaventura Bandi OSB iz opatijske sv. Križa, Canon City, Colo. Sorodniki, prijatelji in znanci so prijazno vabljeni k poročni maši. Vse najboljše želimo mlademu paru v novem stanu.

Jutri se bosta poročila v cerkvi Brezmadež. Spočetja v Madison, O. Anthony Debevec in Rose Marie Petrovic. Zenin je sin poznane slovenske farmarske družine iz Madisona Mr. in Mrs. Anton Debevec, nevesta je pa hči Mr. in Mrs. Paul Petrovic iz 1035 E. 70. St., Cleveland, O. Vse najboljše želimo novoporočencema.

V cerkvi sv. Nikolaja se bosta poročila v soboto dopoldne ob enajstih Edward Dobre, sin Mr. in Mrs. Frank Dobre iz 1035 E. 61. St. in Helen Sever iz 697 E. 101. St. Sorodniki in prijatelji so vabljeni k poročni maši. Vse najboljše novemu paru.

Na 9. junija ob desetih dopoldne sta se poročila pri sv. Jeronimu Sgt. Elmer Gornik, sin Mr. in Mrs. Frank Gornik iz 15310 Lucknow Ave. in Helen Ružić, hči Mr. in Mrs. Daniel Ružić iz North Madison, O. Sgt. Gornik je dobil takrat dopust in se nahaja sedaj na manevrih v Kaliforniji. Bilo srečno!

Jutri ob 7:15 zjutraj se bosta poročila v cerkvi sv. Pavla na Chardon Rd. Christine Jerse in Pfc. Edward Koci. Nevesta je hčerka družine Mr. in Mrs. Louis Jerse iz 19702 Kildeer Ave., zenin je pa sin družine Mr. in Mrs. Valentine Koci iz 15805 Waterloo Rd. Vse najboljše v novem stanu!

Jutri ob desetih dopoldne si bosta obljudila večno zvestobo v cerkvi sv. Frančiška na 71. cesti in Superior Ave. Frank Mervar, mornariški Petty Officer, sin Franka in Johane Mervar, ki vodita čistilnico ob lek na St. Clair Ave., ter Marie Werlein, hčerka Mr. in Mrs. Frank Werlein iz 1329 E. 68. St. Zenin in nevesta sta prijatelja še iz mladih let, ker sta oba pahaljala v farno šolo sv. Frančiška. Mladi Frank je v službi Strica Sama pri mornarici v New Yorku. Nevesta je bila več let v službi pri Cleveland Trust Co. v glavnem uradu na Euclid in 9. cesti. K poroki je dospel ženinov brat korporal Larry iz Chanutte Field, Ill. Mnogo sreče mlademu paru v novem stanu.

Umrl za požodbami

Rev. Patrick Patton, ki je bil kaplan pri sv. Jožefu na St. Clair Ave. in Aspinwall, se je včeraj ponesrečil z avtom in je šest ur zatem umrl.

Amerikanci so zbili 77 japonskih bojnih letal na Salomonih

To je največja zmaga kake zračne sile v sedanji vojni. Kaj so nameravali Japonci s tako veliko zračno silo na Guadalcanalu, še ni jasno.

Washington, 17. junija.—V eni največjih zračnih bitk na Pacifiku, so ameriški avijatičarji zbili v sredo nad Guadalcanalom 77 japonskih letal. Sami so jih pri tem izgubili samo šest.

Japonci niso dozdej še nikdar izgubili toliko letal na en dan. Na 7. aprila so jih izgubili 39, kar je bilo do tedaj največ v eni bitki.

Pri napadu je sodelovala zračna sila armade, mornarice in marinov. Take zračne bitke ni bilo še nikdar v zgodovini.

Japonci so že v soboto napadli ameriške letalske baze na otokih Russel. Poslali so v boj 40 do 50 letal. Nameravali so streti ameriško zračno silo ter odpreti napad na ameriške naprave. Japonci so izgubili takrat 25 letal, dočim so znašale ameriške izgube šest letal in dva pilota.

V sredo so se Japonci vrnili k napadu še z večjo zračno silo, toda napad se jim je popolnoma izjalovil z ogromnimi izgubami.

Dozdej še ni jasno, zakaj napadajo Japonci v tem sektorju s tako silo in žrtvujejo tako velike izgube. Kot se sodi, Japonci računajo, da bo igral Guadalcanal veliko vlogo v prihodnji ameriški ofenzivi in Japonci skušajo to preprečiti.

Borbe v Sloveniji

Carigrad. (Reuter) — Glasom vesti, ki so prispele v Carigrad, je bilo v Beogradu aretiranih 800 oseb vsled pouličnih bojev, v teku katerih je padlo več Nemcev.

Izgredi, katerih posledica so bili omenjeni poulični boji, so izbruhnili o priliki prihoda hrvaških ustaških čet, katere so dobile nalogo, da pomagajo okupacijskim četam v Beogradu. 50 ustašev je padlo v bojih. Le majhno število aretiranih je bilo dozdej zopet izpuščenih na svobodo.

Slike v West Parku

V nedeljo 20. junija ob štirih popoldne bo začel Anton Grdina s kazanjem zanimivih premikajočih slik v narodnem domu v West Parku. Slike bodo času primerne in niso bile tam še nikoli kazane. Predstava se prične točno ob štirih popoldne. Narod je vabljen.

Preveč je imel kuponov

Nathan Rosenberg je bil obsojen na šest mesecev ječe, ker je imel nepostavni potom v posesti 67 kuponov za gazolin-sko knjigo. Rosenberg se je izgovarjal, da ne ve, kako so prišli kuponi v njegov skrivni predal v avtu.

NE MARAJO PODPORE OD SINA-VOJAKA

Mr. in Mrs. Frank Gabriel iz 1210 E. 60. St. sta debelo gledala, ko sta enkrat prošli mesec dobila od vlade \$47.00. Ta znesek naj bi bil kot podpora od sina Williama, ki služi pri letalskem koru v Miami Beach, Florida.

"Ponosna sva na sina, ki služi Strica Sama" sta rekla, "ampak za to ne marava nobene podpore; imamo že toliko dohodkov, da se skromno preživimo. Tak denar naj bi vlada dala ljudem, ki so bolj potrebni, vrhu tega pa itak vlada sama potrebuje denar za vojno."

Mr. in Mrs. Gabriel sta šla k županovemu tajniku Mr. Lokarju, ki je potem pisal na vlado, da nista vprašala za podporo in da denarja ne marata od vlade. Mr. Lokar je poslal ček vladi nazaj z naročilom od Mr. in Mrs. Gabriel naj vlada stori z njim, kakor ve in zna.

BOJNA FRONTA

V ZRAKU — Tekom noči je angleška zračna sila zopet razbijala po rajhu. Nemški bombniki so pa obiskali London. Angleži so tekem noči izvedli že 116. zračni napad na nemški Kolin.

PACIFIK — Kljub temu, da so Japonci izgubili v sredo 77 letal nad Guadalcanalom, pa so takoj zatem poslali 40 letal na Novo Gvinejo.

RUSIJA — Berlinski radijo je včeraj napovedoval rusko ofenzivo v teku treh tednov. Rusi da bodo napadli v sektorju Orel. Nemška ofenziva je bila napovedana pred dvema dnevmoma. V zadnjem trenutku so jo prekličili.

NEMCIJA — Naciji apelirajo na narod, naj bo miren za obrambni zidom. Ki bo vzdržal invazijo in naj ne posluša "hrupnih kritikov."

KITAJSKA — V 40 dneh bojev so Japonci izgubili na Kitajskem 40,000 mrtv, ubitih in ranjenih, poroča kitajsko vrhovno poveljstvo.

Oblasti preiskujejo revolto v Texasu

Beaumont, Texas. — Oblasti, ki so vzpostavile v tem mestu preki sod, so začele preiskovati vzroke pobojev in pobune med belim in črnim prebivalstvom. Dve osebi sta bili ubiti, več ranjenih in 25 zamorskih hiš požganih. Oblasti mislijo, da je revolt povzročil kak sovražen element.

Ker se ni registriral

Federalni sodnik Freed je kaznoval Loyda Avery na \$100 globe, ker se ni registriral kot inozemec. Avery je rojen Kanadčan, in star 56 let. Njegov sin je kapetan v ameriški armadi v Severni Afriki, njegov vnuk pa služi pri ameriški mornarici.

Za gospodinje

Pri Norwood Appliance & Furniture, 6104 St. Clair Ave. dobite brezplačno zelo zanimivo knjižico ki jo je izdala Frigid-Aire Co. V knjiži so navodila, kako podaljšate življenje svoji električni lednici ter razni kuharski recepti za okusnejša jedila.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 143 Fri., June 18, 1943

Župan gleda v bodočnost

Vsak previden gospodar bo imel vedno oči odprte v bodočnost, zato tudi temu primerno gospodarji. Od mize do ust smo rekli tistemu, ki ga ne skrbi, kaj pride jutri, samo da je danes sit.

O Slovencih moramo reči, da ne živijo od danes do jutri, vsaj ogromna večina ne. To smo imeli priliko opazovati v zadnji krizi. Mnogi so se prebili skozi krizo, ne da bi jim bilo treba iskati javne podpore, a drugi so se otepal dve, tri leta, predno so znesli zadnje prihranke v prodajalno. Nasprotno imamo pa okrog sebe zglede nekaterih drugih narodnosti, ki so bili na "čerti" takoj drug dan, ko so izgubili zaslužek.

Eden takih dobrih gospodarjev je tudi naš clevelandski župan Frank Lausche. Ne mislimo sicer njegovih osebnih razmer, ampak njegovo skrb za bodočnost Clevelanda.

Mr. Lausche je začel premišljati, kaj bo s Clevelandom, odnosno, kaj bo z mestnimi prebivalci, ko bo odjeknil zadnji strel na bojnem polju. Takrat, ali pa morda že prej, se bodo ustavila kolesa v tovarnah, kjer danes producirajo vojne potrebščine. Ko bo konec vojne, ne bo potrebovala armada več tankov, ne strojnih pušk, ne bomb in granat. Vse tiste številne tovarne po deželi, ki zdaj izdelujejo orožje in municijo, bodo naenkrat ustavile produkcijo.

Kaj bo tedaj z milijoni delavcev? Res je, da bomo potrebovali po vojni tisočerihi stvari za civilno prebivalstvo, ki jih danes ne izdelujejo. Toda vsak človek ve, da bo treba tovarne preurediti iz vojne v mirovno industrijo in vsak tudi ve, da to ne gre čez noč, niti se ne more izvršiti v par mesecih.

To je, kar gre našemu skrbnemu županu po glavi in v tem oziru bi rad začel z načrti za bodočnost Clevelanda. V ta namen je sklical sestanek zastopnikov številnih organizacij, industrij in obrtov, profesionistov, delavcev in politikarjev. Ta sestanek bo 1. julija v hotelu Statler. Na tem sestanku naj bi voditelji iz vseh slojev podali svoje mnenje glede povojnih načrtov za Cleveland.

Take načrte za povojne čase bo moralo napraviti vsako mesto v deželi, ker z malo izjemo, če je sploh katera, so vsa mesta zdaj do vratu v vojni industriji. Problem, ki ga mora rešiti Cleveland, mora rešiti vsako mesto v Zed. državah in čim prej začnejo mesta proučevati take načrte, tem bolje zanje. Kot vidimo, Cleveland v tem oziru ne bo zadnji, za kar se moramo zahvaliti takemu županu, kot ga imamo.

Toda problemi so preveliki, da bi jih mogel rešiti župan sam, zato je poklical na posvetovanje zastopnike in voditelje iz vsega mesta. Koncem konca je oziroma morala bi biti to skrb vsega mesta in ne samo župana. Župan, ki je izvoljen za par let, bi si lahko umil roke in rekel: vi glejte! Toda župan Lausche je drugega kova mož, kateremu je pri srcu blaginja mesta ne samo zdaj, ko mu on župani, ampak tudi naprej.

Upati je, da se bodo njegovemu povabilu odzvali vsi, ki bodo poklicani ter da bodo s skupno močjo in roka v roki napravili načrt za srečo našega lepega Clevelanda.

Osišču se tresejo hlače

Da je te dni osišče do skrajnosti razburjeno, je razvidno iz poročil, ki prihajajo iz osiških centrov. Radijska poročila iz Rima in Berlina zdaj na vso sapo zatrjujejo, kako zavezniki intrigujejo, da bi spravili Turčijo v vojno. Druga poročila vedo povedati o masnem zbiranju zaveznih bojnih in transportnih ladij v Sredozemlju. Zopet druga poročila vedo povedati, da bodo zavezniki zasedli Sicilijo iz Severne Afrike, otok Kreta iz Osrednjega vzhoda. Zopet tretji kažejo na zaprto mejo med Sirijo in Turčijo, kar naj bi zakrivalo gibanje zaveznih čet v Siriji in tam okrog.

Vse to so pa očitne priprave za zavezniško invazijo, trdi osišče. Razume se, da gotovega ne vedo nič, ampak samo ugibljejo in s tem kažejo, kako da so v Berlinu in Rimu strašno nervozni.

V isti sapi pa zatrjujejo naciji in fašisti svojim hlapcem, da so osiške armade pripravljene za vsak slučaj in da naj mirno pričakujejo, kaj pride.

Pa kako spretno znajo vse obrniti sebi v prid. Na rimskem radiju je nek komentator povedal, da bo za osišče zdaj veliko lažje, ker se mu ne bo treba boriti s hrbotom proti morju, da bo ta neprijetnost zdaj zadela zaveznike. S tem mislijo izgubo Afrike. Po njih besedah bi človek sodil, da sta Italija in Nemčija neizrečeno srečni, ker nista več v Afriki. Kakopak!

In potem trobijo nacisti in fašisti narodom, kako dobro da sta utrjena otoka Sicilija in Kreta. Dva do tri mesece bo vzelo, predno bodo mogli zavezniki okupirati Sicilijo! Glejte, glejte, junakov!

Razume se, da zavezniki na vse to gobeždanje lepo molče, pa so toliko bolj aktivni s svojimi pripravami za invazijo. Zavezniki imajo pripravljeno močno armado v Siriji, Palestini, Iraku in Iranu. Močno armado imajo v Egiptu in vzdolž vse Severne Afrike. Krepka armada stoji v Angliji, a vzdolž vzhodne Evrope stoji mogočna ruska armada.

Ni čuda, če se osišču tresejo hlače v pričakovanju usodepolnega trenutka, ko bo zagrmelo od vseh strani proti Rimu in proti Berlinu.

Newburške novice

Tropo otrok sem videl. Vsi so bili na pol nagi in so gledali prav tako, kakor gnezdo mladih miši, predno dobijo dlako. Večkrat sem že katero rekel proti tej razvadi, ker to je razvada, poganska razvada, katera oropa otroke vse samežljivosti. Vsi ti otroci bi prav tako lahko prestajali vročino in prav tako zdravo bi bilo zanje, če ne še bolj, ako bi imeli na sebi malo srajčko iz lahkega blaga. Brez obleke polti hoditi je morda moderno, pa je prav tako nedostojno in nekrščansko, kot je moderna morija in splošno razdejavanje ki ga povzroča vojna. Ni vse prav, kar je moderno. Tudi ni vse krščansko, kar svet dela. Ali niste slišali zadnje nedelje, ko pravi Zveličar, da "vojvoda tega sveta pri njemu nima nič?" Matere, ki pustijo otrokom, če tudi so mali, hoditi okoli na pol nagim ne delajo prav, ker s tem kradejo otrokom tisto samežljivost, ki bi jih v poznejših letih varovala marsikateri greha. Morja da sem tudi jaz tako izven novodobnih časov, da me bote nazivali "old Fogy." To me ne briga. Dobro vem, da se jaz ne bom nikdar kesal, da sem svaril proti poganskim modim in razvadi, nespametne matere pa se bodo, če ne poprej, pa ob sodbi.

Precejšnje število naših mladih je graduiralo iz high school. Iz katoliških šol so graduirali: Louis Grden in John Miklich iz Sacred Heart Academy, Fort Wayne, Ind.; Victor Kužnik iz St. Benedict's High School, tako tudi Edwin Perko. Iz Holy Name višje šole pa so prišle Miss Anna Valenčič, Miss Agnes Rus in Agatha in Vida Silbitzer. Iz John Adams so graduirali William Blatnik in Miss Anna Molek. V South High je dovršila svoje študije Miss Vida Kužnik. Vsem naše čestitke. Upamo, da bomo imeli Slovenci v njih naše bodoče voditelje in zastopnike naroda.

"Treska in hudega vremena. Reši nas, o Gospod." Pomembna molitev za tak čas, kot je ravno sedaj, ko treska in grmi in dež lije, kakor iz škafe. Lepe so bile te navade naših pradedov. Kadar je treščilo kje hudo: "Bog in svet božji križi!" je bil navadni vsklik, neka priporočila Bogu in izpoved vere v moč sv. Križa. Kadar grmi in treska in se bliska, se gibljejo "nebeške moči," proti katerim je vsa človeška iznajdba in vsa človeška oblast pravcat: NIČ. Lepo je, kadar grmi in treska. Človekove misli nehotе vsikipe k nebu, k Bogu Stvarniku, ki je dejal take moči v naravo. Nekateri se grozno boje treska in groma in bliska. Zdi se mi, da zato, ker premalo mislijo na Boga, kadar je jasno in sonce sij.

Alojzija Ana Šraj je ime novi članice naše fare in božjega kraljestva. Lois Anne je hčerka Louis Šraya in Therese Godec. Oče male je že precej mesecev pri vojaki. Mrs. Theresa Leckan pa je s tem postala prastara mati. Tega tudi ne doseže vsak.

Druga nova članica je Rose Anne Tomšič, hčerka Frank Tomšiča in Anne rojene Kramarič. S tem postane Mrs. Jernej Tomšič stara mati. Hete vsi počit! — In naš poklon.

60,000, reči šestdeset tisoč, vstopnic za naš "Summer Festival," po domače sejem, je bilo razposlano ta teden. Ako jih slučajno vi niste še prejeli, potem se zgledite pri katerem izmed cerkvenih odborov, ali pa pošljite ponje v župnišče. Ta ve-

liki piknik, na katerem bo oddanih U. S. bondov in "cash" za \$700.00 vrednosti, se bo vršil na 8. avgusta in sicer tako priročno, da ne bo treba nikomur skrbeti za gasolin, vršil se bo na šolskem dvorišču. Predno pa začnete nos vihati, češ, tam bo pa zopet prahu, da bo joj naj vam povemo, da je naše šolsko dvorišče asfaltirano do zadnega kota. Ne blata, ne prahu ne bo. Poleg sence, ki jo delajo krasna drevesa, bomo imeli tudi šotore postavljene. Vabljen je ves svet. Zadovoljni pa bomo če ga pride samo polovico. Prvi, ki je kupil vstopnice je Frank Blatnik, dočim jih je njegov sin vzel kar za \$20.00 skup. Tako je storila tudi družina Jos. Prosen.

Večkrat se katoličanom predbaciva, da so netolerantni. Koli, ko je resnice na tem, nam kažejo sledeča dejstva: Irski je 95 procentov katoliška, pa ima protestanta za predsednika.

Združene države so nekako 78 procentov protestantske in 22 procentov katoliške. Pa, ko je pred nekaj leti katoličan kandidiral za predsednika, so ga hoteli nekatoličani v solati pojediti in so se zgražali, da se sploh drzne.

Francija je v veliki večini katoliška, vsaj po simpatiji, pravijo, da več ko 90 procentov. Pa je imela Juda za predsednika.

Madžarska je 80 procentov katoliška, pa ima že od zadnje vojne naprej protestanta za regenta. Zakaj? Zato, ker so katoličani tolerantni.

Poljska je bila 99 procentov katoliška, pa je imela prostozidarja za predsednika izvoljenega od katoličanov.

Več južnoameriških držav je 95 procentov katoliških, pa so imele ali pa imajo sedaj prostozidarje za predsednike.

Kadar vam kdo govori o netolerantnosti katoličanov, mu dajte poduhati zgornje fakte. Zgodovina govori jasno in prepričevalno. Ni pa dvoma, da katoliška cerkev ne more tolerirati laži-naukov ker ji je dano, da ohrani resnico in zapovedano, da varuje božjo besedo, neoziraje se, ne na desno ne na levo. Resnica ostane resnica, pa magari, če se cel svet na glavo postavi — kakor se tudi dandanes.

Na vlaku mi prisede baptistovski pridigar v kadilnem kupeju in me začne spraševati glede katoliških naukov:

"Kaj mislite katoličani o Kristusovem rojstvu? Ali je bil čudežno spočet od Device, ali je bil rojen, kot smo vsi drugi?"

"Katoliška cerkev uči," sem dejal, "da je bil Jezus sin Boga in torej spočet od sv. Duha."

"Višja kritika," začne on, "je dognala, da je bil rojen, kot vsi drugi."

"Potemtakem po vašem in vaši 'višji kritiki' Jezus ni bil Bog. In, če ni bil Bog, potem mu ni treba verovati nič več, kot kakemu drugemu človeku. Ali tako misliš?"

"Ne-e-e. Ne mislim tako to-da-a-a" ...

"Nič, toda. Če Kristus ni bil Sin božji, če ni bil pravi Bog, potem je vsa naša vera nič. Ali ne pravi tako sv. Pavel?"

"Da. Tako pravi, ko govori o Kristusovemu Vstajenju. Pa saj je Peter rekel: 'da ga je Bog obudil; torej ni vstal iz lastne moči' "Sv. Peter je sicer tako rekel. Večkrat pa pravi da je iz lastne moči vstal od mrtvih. Ali ni Gospod sam pravil že naprej, da bo vstal? Ali ni Kristus rekel Lazarju: 'Lazarj pridi ven?' in ni rekel: 'v imenu Boga ti rečem pridi ven!' Vsi čudeži, ki jih je delal, kažejo, da je delal

iz lastne moči. Peter je ozdravil hromeza z besedami: 'v imenu Jezusa Kristusa ti rečem, vstani in hodi!' Torej je delal Peter čudeže le v imenu Jezusa Kristusa. Kristus pa je rekel: 'Mladenčič rečem ti, vstani!' Vaša 'višja kritika' je naredila Kristusa za navadnega človeka in s tem podrla podlago vsemu. Zato ste pa prišli tako daleč, da ne veste protestanti več, ali je sploh še kaj gotovega ali nič. Meni se zdi, da vam pašejo besede sv. Petra, ko pravi, da nekateri razlagajo sv. pismo v svojo pogubo."

Med tem se je nabrala okoli naju precejšnja gružica v "smokerju," nekaj katoličanov, nekaj protestantov. Začudil sem se nekemu protestantu ki je potegnil na svojo stran in z vso vne-mo začel dokazovati, da je Kristus s svojim Vstajenjem potrdil vse čudeže in prepričal svoje apostole, da je res Bog, tako da so vsi dali svoje življenje za to prepričanje. "Ti nisi protestant, to je nauk katoliške cerkve," sem mu dejal. Vsa debata se je vršila v mirnem pa dostojnem tonu in ni bilo kake slabe volje.

Končno smo prišli na sv. Pismo, glede katerega me je vprašal pridigar: "Kako pa katoličani razlagate sv. Pismo, ako nimate višje kritike?"

"Nam je sv. pismo razloženo po naši Cerкви katera ima zato izredno učene in svete može. Za sv. Pismo razlagati je potreba najprej globoke učenosti v jezikih, v katerih je bilo sv. Pismo pisano, to sta grški jezik in hebrejski. Potem je treba, da je tisti človek poučen dobro o starodavni zgodovini. Poleg tega pa mora vedeti geografijo vsaj istih krajev, po katerih je hodil Gospod in Njegovi apostoli; in še drugih reči je treba vedeti, za kar povprečen človek nima časa in večkrat ne zmožnosti. Povrhu vsega tega pa mora Cerkev, ka-

(Dolje na 3 strani)

Pridite in pomagajte

Darujte, pomagajte, žrtvujte! Te besede slišite na vseh koncih in krajih, tako, da že ne veste kam bi darovali, da bi bilo pravilno in da bi bolj zaleglo. Dolžnost naša je, da v prvi vrsti pomagamo naši domovini Ameriki s tem, da kupujemo vojne varčevalne bonde kar največ moremo, darujemo Rdečemu križu in drugim organizacijam, katere delujejo za zmago Amerike.

Med organizacije, katere moramo podpirati, gotovo spada tudi Jugoslovanski pomožni odbor — Slovenska sekcija. Večkrat se slišijo opazke, češ, zakaj pomagati ljudem v Evropi ali kje drugje, skrbimo samo za Ameriko in zmaga bo naša. Kdor razume vso stvar, bo vedel, da ljudje v Sloveniji oziroma v Jugoslaviji umirajo vsak dan za ideale, katere reprezentira naša zvezdnata zastava, to je, za svobodo in demokracijo. Vsaka njih padla žrtev doprinešena v Evropi v boju proti nacijem in fašistom nam prihrani mnogo življenj naših ameriških vojakov.

Zopet drugi pa se zopet izgovarjajo, da bodo že sami poslali svojim po vojni. To je dobro, le naj pošljejo. Vprašanje pa nastane, če bomo po vojni tudi še vsi živeli in ali naj tisti, ki nimajo nikogar svojih tukaj, od gladi poginejo? Ali ne bi tudi tem privoščili nek kruha? Saj so vendar vsi naši krvni bratje in sestre. Gotovo je tudi res, da tudi nam ni vsem z rožicam postlano in z medom polito, pa vendar smo že toliko srečni, da se lahko brez skrbi usedomo k obloženim mizi in gremo tudi brez strahu k počitku.

Zatorej pa si odtirajmo vsaj malo za one, ki nimajo nič.

Vse, ki se zavedate velikega pomena Jugoslovanskega pomožnega odbora-Slovenska sekcija, vabimo, da pridete v nedeljo, 20. junija v Jugoslovanski delavski narodni dom na W. 130. St., kjer priredi lokalna podružnica program v korist JPO-SS.

Ob štirih bo Mr. Grdina kazal premikajoče slike iz starega kraja in naše tukajšnje. Nato pa bo servirana večerja. Pridite, da se pokažemo kot res zavedni ameriški Slovenci, da nismo še pozabili na svoje onstran morja. Poleg tega pa bomo v veselje družbi malo pozabili na svoje vsakdanje težave vsaj za par ur. Čim več nas bo, tem bolj bomo veseli in več pomoči bo za naše sirote in stari domovini.

Z letalom nad Julijsko krajino

(Spisal I. 1933 Ivan Lavor)

V. Letalo nas je prineslo nad pristanišče Reko, ki ima okoli 50 tisoč prebivalcev in trpi enako kakor Trst radi tega, ker je po državni meji odtrgano od svojega naravnega zaledja. So-sednji jugoslovanski Sušak pa napreduje z vsakim letom bolj in bolj; pričakovati je, da bo s svojo neugnano življenjsko silo Reko kmalu dohitel, vsaj kar se tiče prometa v pristanišču. Še do leta 1929 je bila Reka glede prehrane popolnoma odvisna od Sušaka, saj se je po vojni polovica reškega prebivalstva preskrbovala z vsem potrebnim v svojem bivšem podkraju, sedanjem jugoslovanskem mestu.

Leta 1930 so pa ustanovili Lahi kvarnersko svobodno cono, ki obsega poleg Reke še liburnijsko revijero in ki je nekoliko olajšala gospodarske težave, v katere je bilo zašlo ozemlje ob Kvarneru. Kljub temu pa ima Reka še danes komaj eno tretjino svojega predvojnega prometa in število v industriji zaposlenih delavcev znaša po italijanskih podatkih komaj 60 odstotkov predvojnega stanja. Izgubljenega geografskega ozemlja pač ni mogoče nadomestiti z raznimi uredinami in tudi ne s carinskimi olajšavami.

Zunaj v morju ležijo Kvarnerski otoki, od katerih so Čres, Lošinj, Unije in še nekateri manjši z rapalsko pogodbo pripadli Italiji. Največji med njimi je 75 km. dolgi Čres, ki je večinoma pust in gol. Kraskega značaja so tudi vsi drugi otoki, vendar so se na njih nekateri obmorski kraji razvili v upeštevana letovišča, tako na primer v Lošnju. Posebnost je sladkovodno Vransko jezero na Cresu, ki je kakih 20 metrov globlje od morja, ki obdaja otok. Ker nima nobenih površinskih pritokov, je verjetno, da dobiva vodo pod morjem ali iz Istre ali iz Velebita. Druga posebnost Kvarnerskih otokov je publika, ki na debelo pokriva otoček Sušak in je izvrstna podlaga za vinsko trto. Publike sicer ob jadranski obali nikjer ni najti.

Napravimo še kratek izlet čez vse Jadran! V sredini severne dalmatinske obale leži na majhnem polotoku mesto Zadar, ki so ga povsem neprirodno odtrgali od okolice, kateri pripada. Kakor pri Trstu in Reki opazamo tudi pri tem mestu, ki je bilo nekdanj prestolnica Dalmacije, krčevite poskuse sedanjih gospodarjev, da ga rešijo gospodarskega pogina. Toda nič ne more ustaviti naravnega razvoja. Ko bi leteli nad Dalmacijo ponoči, bi videli, kako je svetloba ponočnega Zadra mnogo skromnejša in z vsakim letom bolj blede od svetlobe silno napredujočega Splita, živahne in ponosne metropole jugoslovanskega Jadrana. Zadar je predvsem vojaška postojanka in isto moramo reči tudi o otoku Lastovo,

cija, vabimo, da pridete v nedeljo, 20. junija v Jugoslovanski delavski narodni dom na W. 130. St., kjer priredi lokalna podružnica program v korist JPO-SS.

Ob štirih bo Mr. Grdina kazal premikajoče slike iz starega kraja in naše tukajšnje. Nato pa bo servirana večerja. Pridite, da se pokažemo kot res zavedni ameriški Slovenci, da nismo še pozabili na svoje onstran morja. Poleg tega pa bomo v veselje družbi malo pozabili na svoje vsakdanje težave vsaj za par ur. Čim več nas bo, tem bolj bomo veseli in več pomoči bo za naše sirote in stari domovini.

Cecilija Brodnik, tajnica, podr. št. 37 JPO-SS, (West Park okrožje)

kjer do leta 1918 ni bilo nobene Italijane ...

Sušasko letališče je na Grobnem polju. Tu se dvignemo k zadnji etapi našega poleta. Letalo nam kroži še enkrat nad prelesto kvarnersko obalo, nato se obrne proti severu in kmalu nad gozdovi Pivke pade. Letimo zopet vzdolž žavnine meje. Med Reko in Krasom se mejniki skoraj drgnje železniške proge, ki jo je Jugoslavija obnem s cesto iz Opčinje na Reko odstopila Italiji. Brez te ceste bi namreč Reka imela prometne zveze s Trstom ...

Okrog Snežnika, ki so ga daj Italijani silno utrdili, vijaje meja v velikem loku proti Cerkljškemu jezeru in Postojni. Od daleč še pozdravljamo Trnovo in Ilirsko Bistrico, to železniško križišče St. Peter na Krasu, nekaj minut pomene pa preletimo Postojno, ki je zadnja železniška postaja italijanskih tleh pred Rakekom.

Ko vidimo pod seboj mejo, ke, ki se vrstijo od Javorina skoraj ravni črti proti Planini Idriji kar počez, nam pravi, ja zopet do zavesti, da je meja neprirodna in naravno nemogoča. Že med Reko in Šakom so morali zgraditi takorekó sredi mesta, in so zid proglasili za "naravno" jo Italije. Tu v porečju Ljane, ki izvira na Snežniku, se tudi niso držali nikake rodne črte, ki bi mogla le kaj opravičiti takšno razmejevanje. Pri tem niti ni treba jemati v poštev, da teče ta meja in krivična meja čisto jugoslovanskem ozemlju. Brez tega bi bila nemogoča. o kaki razvodnici na krasnem ozemlju sploh ne more biti vora ...

Ko pristanemo na ljubljanskem letališču, in se v duhu slavlamo od lepe zemlje, smo jo preleteli, nad katero smo potovali, nam prihajajo kar same od sebe na misel sede našega pesnika Rudolfa Majstra-Vojanova:

Vi naši, ki ste pri morju dom in vi ob Vipavi in Soči, nikar ne izgubite sra: naj meja na zemlji hinarava loči — spod veže nas Pivka, ki v se se toči ...

Nek zdravnik je imel navado, da je od vsakega svojega pacienta zahteval, da je moral biti ti slečen predenj. Takega je tudi tem preiskal in izrekel svojo sodbo.

Pa se nekoč primeri, da je de k njemu farmar, ves vesel in poten. Saj je bilo od silne že. Komaj ga zdravnik začne, da že zavpije nanj: "Sleč se!"

"Gospod doktor ... " bi ugovarjal farmar.

"Nič, nič, slecite se, pot bova naprej govorila," vtrga zdravnik pri svoji profesiji.

"Ampak gospod doktor, ... " zopet začne farmar.

"Ne trpim nobenih ugovorov. Če se vam ukaza, da se slecite, potem se slecite, pa naglo, da pojdite, odkoder ste prišli, gremi gospod doktor."

No, farmar se je vdal in sami srajci stopil pred doktorja.

"No, vidite, tako je prav," če dobrovoljno zdravnik. "Za to povejte, kaj vam je!"

"Kaj mi bo, nič mi ni! Krasno, pir sem vam pripeljal, kakor naročila vaša gospa," razloži farmar.

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERŠE

"Štefana, poznam nekega drugega, ki vprašuje: Nisem li zaradi tebe reven ležal na slami v jasliah? Nisem li trideset let zate živel skrito življenje? Nisem li bil zate bičan, s trnjem venčan in križan? Nisem li zate tri ure visel na križu, zate molil. Mi niso, li zate na križu prebodli mojo stran, da sem te opral v krvi in vodi? Štefana, zadnja kapljica krvi sem dal zate, kje je zemlja ljubezen, ki več premore."

Z globokim, trdim glasom je govoril apostol, Štefana ga je vsa prevzeta poslušala in je odvrnila:

"Ne, ni ljubezni na zemlji, ki bi bila podobna Jezusovi ljubezni! O, gospod Albert, sedaj sem ga čula, govoril je skozi vaša usta! Ne, nikdar, nikdar se ne bom ločila od njegove ljubezni! Duhovni oče, ko sem ga prvič sprejela v svoje srce, sem si ga izbrala za ženina. Takrat še nisem prav vedela, kaj pomeni beseda ženina. Toda, ko se mga na svetu Veliki ponedeljek nosila v svojih rokah, takrat me je izbral za svojo nevesto, takrat sem slišala njegov glas, kakor sem danes slišala vašega. O gospod, ko bi potem, ko sem prejela tako milost, hrepenela še po čem drugem, kakor po njegovi ljubezni, bi bila pač nevhvaležna! Verujte mi, gospod, nisem omahovala v svojem sklepu, tudi takrat ne, ko sem točila solze in se mi je smilil ubogi Henrik. Toda sedaj je konec solz. Veselite se v Gospodu!"

Obmolnila je, kakor bi se utapljala v globokem premišljevanju, zunaj je zažvrgolet škrlanček. Albert bi bil še nadalje prisluškoval besedam, ki jih je narekovala iskrena ljubezen do Boga, bi se bil še nadalje rad naslajal nad bogoljubnostjo te devičke lilije, toda pogled na solnčno uro mu je povedal, da čas hiti, zato je rekel: "Štefka, če imaš še kaj povedati, povej, zakaj čas je, da grem na pot."

Tiho in nežno je rekla: "Ne, nič več nimam. Sedaj grem zopet rada domov na svoje delo, v nove boje, če bo treba. — Gre li daleč vaša pot?"

"Danes v Lompah, potem pa naprej na Laško, morda še nočjo ponoči, če bo svetila luna."

Pogledala ga je z bistrimi očmi: "Boste li potovali skozi Štajer."

Samo zaradi nje ne, da si ji umakne, pa zaradi ljudi, ki ne razumejo njene otroške vdanoosti, da jim ne da priložnosti k praznemu govorjenju, zato si je izbral drugo pot.

"Moli zame za srečno pot," je rekel, "mnogo milij je daleč do Monte Cassina."

Vprašal je: "Duhovni oče, vas li nikoli več ne bo v Štajer?"

"Moji predstojniki hočejo, da ostanem na Laškem in tam delujem; v to deželo me nikoli več ne bo."

"Nikoli več," je resno in premišljujejo rekla Štefana. Nato je prosila: "Potem vas pa smem, duhovni oče, prositi blagoslova, kajne?"

Pri vratih je nekaj zaropotalo, brat je hotel noter, da bi opozoril na odhod, Albert je zaklical:

"Ostani, takoj pridem."

Štefana je pokleknila, klobuček se ji je povesil na vrat, uporni kodrast lasje so se ji kakor zlato vili okoli pobožno povešenega obraza.

Bila je kakor Marija, ki gre čez gore k Elizabeti, s potnim klobučkom, kakor jo radi slikajo laški slikarji.

Albert je svojo trdo, brezmesno roko razprostrl nad njeno glavo, napravil je znamenje svetega križa in rekel v latin-skem jeziku: "Blagoslov Boga Očeta in Sina in Sv. Duha pri nadi in ostani vedno s Teboj." Pristavil je še benediktinski besedilo: "Crux sacra sit tibi lux, non Draco sit tibi Dux —." Vstala je in je vsa srečna rekla: "To je bil krepak blagoslov, kar čutila sem ga. — Prosim lepo, gospod pater, kaj pomenijo besede, ki ste jih nazadnje rekli, že večkrat sem jih slišala, kaj pomeni lux?"

"Luč. Sveti križ ti sveti v raj, naj ne bo vodnik ti zmaj." "Seveda," se je smehljala, "to bi bil lep vodnik, Bog nas varuj."

Počasi je šel proti vratom in Štefana je šla z njim, "Duhovni oče, ko boste na Laškem in boste morda slišali, da je Štefka umrla, kajne, potem bom pa dobila eno sveto mašo?"

"Kaj ti pride na misel? Se li

čutiš bolno?" je vprašal Albert.

"Nikakor ne. Vedno sem zdrava. Toda vedno se mi zdi, da nekaj pride, ko se bo vrnil sodnik v Štajer in bo slišal o svojem sinu. In nočjo se mi je sanjalo, da je moj mali bratec, ki je umrl, kakor angel priletel k meni in mi je od ljubelega Jezusa prinesel pisemce: Štefka pridi —."

Meni je odgovoril: "Beži, beži! Zaradi teh sanj ti še ne bo treba umreti. Sanje so sanje. Sicer pa: Čujte, ker ne veste ne dneva ne ure, to velja za mlade in stare."

Zopet je nekaj zaštorikljalo pri vratih, ki so se sedaj odprla in brat lajke je stopil na prag in je naznanil, da so konji že vpreženi in da bo pater Metod takoj prišel."

"Takoj pridem," je rekel Albert. "Sedaj pa, Štefana, Bog s teboj."

Štefana je nekoliko poblede-la, ko je z njim stopila čez prag — Sedaj je k Albertu stopil stari samostanski brat in mu je dal plašč, romarski klobuk in potno torbo, nato se je umaknil v kot na hodniku, pred samostanom se je čulo rezgetanje konj.

S tresočo se roko je sedaj Štefana segla v svoj žep in je ven potegnila križec, ki ga ji je podaril on, ki ga nikoli ne bo zemsko ljubila, in je prosila:

"Gospod Albert, lepo prosim, vzemite ta križec seboj na Laško. Gotovo boste kdaj obiskali svetišče, kjer je shranjena Marijina obleka prstan sv. Jožefa in pa Jezuškov krožnik?"

"Misliš Loreto?" je vprašal Albert. "Ob potu ne leži, toda gotovo bom kdaj romal tja."

"Potem pa prosim," je rekla Štefana in mu je ponudila križec, v polmrazu na hodniku se je tako svitlo zabliskal demant, da se je brat, ki se je radovedno približal, čutil, da ima revno kmetsko dekle tako krasno dragocenost, "vzemite seboj križec — veste, da ga mi je dal Henrik — in ga," prav tiho govoril in zadržuje solzico, "položite v Jezuškov krožnik in molite za uboge siromake, ki ga mi je podaril, toda krepko molite, gospod Albert, da bo kaj izdalo! Da bi mu dobri Bog podaril luč prave vere in pa milost svetih zakramentov, da spozna svoj zmot, se izpove in izpreobrne. . ."

"Če se to tudi ne bo zgodilo, ti bo vseeno Bog poplačal tvoj dobri namen in tvojo živo vero —," je odvrnil Albert in je križec vtaknil k sebi.

Kakor dve zvezdi v temi, so se ji svetile oči, ko je vprašala: "Mislite, da se to ne bo zgodilo?"

"Ne, mislim, da se to ne bo nikdar zgodilo!"

"Ste li takrat mislili," je tiho vprašala, "da vam bom prinesla Zveličarja?"

"Nisem mislil, toda to je bilo nekaj čisto drugega, bil bi naravnost čudež, če bi ta človek postal katoličan."

Brat je zopet stopil v klavzuro in sama sta stopala po temnem hodniku proti samostanskim vratom.

"Gospod Albert," je rekla Štefka, "ker sem že govorila o takrat. Li ne smem povedati doma v Štajru, kako ste stregli kužnemu bolniku? Štajerci vas ne poznajo, in slišim toliko zabavljanja čez vas, to me tako boli?"

"Mene nič," se je smehljala. "Ne, tega ne smem razodeti. Kako je govoril Jezus? Moj čas še ni prišel. Mrlič še ni strohnel. To razodeti bi bilo reči: Kuga, pridi."

Štefana se je nekoliko zdrznila. "Bog varuj, to ne sme biti. Koliko časa bo še trohnelo truplo?"

"Eno leto. — Pa tudi pozneje tega ne smem povedati. Kar je dobrih v Štajru, verujejo v Boga in čudeže; kar je brezbožnih, ne verujejo in bi se ne iz-

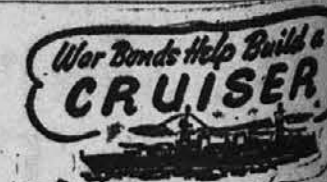
preobrnili, tudi če bi prišel mrlič iz groba. — Ako pa bo Bogu všeč, bo sam razodel, kadar in kakor bo hotel. Ti pa čuj nad skrivnostjo, ki ti jo je dal v roke, pa molči!"

Medtem so se konec hodnika odprla samostanska vrata in prikazalo se je nekaj kapucel-nov, eden izmed njih je imel Jezusa prinesel pisemce: Štefka pridi —."

sil palico v roki.

"Pridem!" je zaklical Albert, nato je osorno rekel Štefki: "Sedaj pa pojdi proč odtod, ni treba, da tu postavaš. Počakaj tam notri," pokazal je na govorilnico, "dokler ne boš čutila, da nikdo več ne hodi in ne govori na hodniku, potem pa tudi ti lahko greš." Brez pozdrava je zapustil Štefano, ki je po-

korno stopila v govorilnico, kjer je za seboj zaprla vrata in je sedla na stolček. (Dalje prihodnjič.)

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim srcem naznanjamo žalostno vest, da je kruta smrt iztrgala iz naše srede našo preljubljeno soprogo in mater

Mamie Samsa

rojena GORŠE

Umrla je 22. maja za srčno hibo. Pokopali smo jo 27. maja po cerkvenih obredih iz cerkve sv. Pavla v Euclidu ter položili k večnemu počitku na Calvary pokopališče v Clevelandu, O. Rojena je bila 23. avgusta 1919 v Euclid, O. in je bila stara ob smrti komaj 23 let.

Najprej si štejemo v dolžnost zahvaliti se ognjegasnemu oddelku iz Euclida za njih neumoren trud z rešilno opremo.

Dalje si štejemo v dolžnost, da se zahvalimo vsem, ki so darovali za krasne vence h krsti pokojne. Hvala vsem, ki so darovali za sv. maše za mir in pokoj njene duše ter hvala tudi onim, ki so dali svoje automobile na razpolago pri pogrebu.

Hvala nosilec krste ter članom društva Napredok št. 132 ABZ ter članicam podružnice št. 14 SZZ in vsem ostalim, ki so prišli kropiti pokojno, ko je ležala na mrtvaškem odru in jo spremili k večnemu počitku.

Zahvalo izrekamo Father Brennanu za opravljene cerkvene pogrebne obrede in ganljiv govor ter pogrebniku Jos. Želetu za vso uslugo ter lepo urejen pogreb.

Vsem onim, ki ste nam stali ob strani in nam bili v pomoč in tolažbo v tem bridkem času, še enkrat najlepša hvala.

Tebi, draga in preljubljena soproga in mati, naj bo lahka gruda in počivaj v miru.

Zalujoči ostali:

LOUIS SAMSA, soprog.

MARLYN, hčerka.

FRANCES GORŠE, mati.

LOUIS, WILLIAM, FRANK, EDDIE GORŠE, bratje
PAULINE ULLE, ANNA CESNIK, JULIA STR-
NAD in EMMA PERKO, sestre.

Euclid, O., 18. junija 1943.

Cene solše vedno zmerne, izbira še vedno velika!

GRAND — MAGIC CHEF — in NORGE PLINSKE KUHINJSKE PEČI od 67.95 naprej.

MIZA IN 4 STOLI za v kuhinjo od 19.95 naprej.

ŽELEZNE POSTELJE, FEDRE. INNERSRING, MODROCI, PREPROGE, LINOLEJ.

Pri nas dobite brezplačno knjigo, ki jo je izdala Frigidaire Co., kjer so vse pojasnile, kako obdržite vašo električno ledenico v najboljšem stanju ter kako se pripravijo najokusnejša jedila.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Avenue
JOHN SUSNIK.

Ustanovljeno 1908

Zavarovalnino vseh vrst vam točno preskrbi

HAFFNER INSURANCE AGENCY

6106 St. Clair Avenue

The May Co.'s Basement

Izberite darilo za očeta!

Očetovski dan je na 20. junija

Samo še dva dni imate časa, da si izberete darilo za vašega skrbnega očeta . . . napravite vašo izbero iz naše popolne zaloge uporabne, trajne opreme! Kupite očetu hladno športno srajco ali slack suit za njegove dragocene proste ure . . . ali kravato in nogavice . . . on jih VEDNO lahko uporabi! Pridite zgodaj v četrtek in oglejte si naše krasne zaloge.

Dajte OČETU

"Savon"

praznične

srajce

1.49

Lepo pisane in bele. Vse v naprej skraćene! No-wait ovratniki! Mere 14 do 17 . . . 32 do 35 dolgost rokavov.

OČE vedno

potrebuje

kravate

79c

Običajna \$1. vrednost
Krasna izbira prints in stripes v vseh popularnih barvah. Mnoge so čisto svile! Živi ali konservativni vzorci, ki bodo zadovoljili očete z vsakovrstnimi okusi!

The May Co. pritrjuje

"POP" hoče

novi Polo

srajco

69c

S kratkimi rokavi, tkanina v beli, modri, rumeni in tan barvi. Hladne in udobne za nošo . . . se z lahkoto operejo . . . Mere, majhne, srednje in velike.

Nudite očetu

udobnost s

copati

2.99

Udobni copati iz ovčjega usnja in z usnjenimi podplati in gumijastimi petami. V modri, ali črni barvi, mere 6 do 11. (Ne računati rane!)

The May Co. pritrjuje